

et sted, og så får vi ikke længere nogen yderområder, der fungerer.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Det var jo i sandhed en meget entydig melding, der kom fra hr. Ebbe Kalnæs: En rapport blev simpelt hen skrottet. Alle de arbejdstimer, der er brugt på den, er spild af tid; hr. Kalnæs tror ikke en dyt på den. O.k., det var en klar melding.

Men så skal jeg bare stille det stilfærdige spørgsmål til hr. Ebbe Kalnæs: Når man sammenligner en Femerbro med Storebæltsbroen, vil hr. Ebbe Kalnæs så vedgå, at der er tale om to forskellige situationer? I den ene situation har vi to ligestillede, veludviklede arbejdsmarkeder, og det kan man næppe tale om i det andet tilfælde.

Jeg skal ikke indlade mig på en større debat, når hr. Ebbe Kalnæs kommer med denne meget klare dom over sådan et samfundsmæssigt arbejde.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Som sagt lovede jeg hr. Kolstrup lige før, at det ikke varer længe, før vi træffer en principbeslutning på området. Det er jeg ret sikker på.

Det virker sådan, at stærke trafikstrukturer, dvs. stærke linjer, Intercitylinjer, og hvad vi ellers laver af den slags ting, har det med at styrke de regionale områder, og der vil hele vejen langs sådan en gennemgående linje blive et stærkt område. Det vil give netop Lolland-Falster nogle helt nye muligheder og en helt ny styrke.

Så er jeg godt klar over, at det, der jo er hr. Søren Kolstrups allerstørste problem i denne sammenhæng, er næsten ikke at kunne sove for CO₂ og samtidig være modstander af en bro, der reducerer CO₂.

Jeg ved, man har diskuteret det nogle gange. Vi reducerer CO₂ med ca. 6 pct., når vi har alle tre broer i hus, og det ved jeg også at hr. Søren Kolstrup afviser, uanset hvor mange undersøgelser der er lavet.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Dorit Myltoft som ordfører.

Dorit Myltoft (RV):

Denne redegørelse er en opfølgning af et forslag til vedtagelse fra sidste vinter, hvor det blev

vedtaget, at der årligt skal være en regionalpolitisk redegørelse, sådan at det er muligt at drage nogle konklusioner af, hvordan lovgivningsmæssige og administrative tiltag påvirker udviklingen i regionerne, og på det grundlag komme med nye forslag om, hvordan eventuelle skævheder kan rettes op.

I Det Radikale Venstre kan vi støtte, at Folketinget får sådanne årlige redegørelser, men vi vil dog tilføje, at konsekvenserne af en lovgivning ofte først kan konstateres efter flere år. Det skal dog ikke hindre os i at gøre os kvalificerede overvejelser herom.

Men hvad er en god regional udvikling? I denne redegørelse er der sat fokus på befolkning, indkomster og beskæftigelse. Bilagene viser ganske godt den statistisk belyste udvikling. Det bliver straks sværere at forklare, hvorvidt udviklingen kan forklares med henvisning til specifik lovgivning.

Det Radikale Venstre kan støtte nedsættelsen af det tværministerielle udvalg, således som der står på side 20 i redegørelsen, og vi vil opfordre til en aktiv medvirken af alle relevante ministerier. Jeg tænker f.eks. på landsplanredegørelsen fra Miljø- og Energiministeriet og landdistriktsredegørelsen.

I Det Radikale Venstre er vi enige i, at målsætningen er, at den regionale udvikling skal føre til mindre ulighed i beskæftigelse og økonomiske vilkår, men vi ønsker ikke ensretning, så langt fra. Det gælder om at stimulere og udnytte de potentialer og udviklingsmuligheder, der findes. Den fælles samfundskonometri er helt afhængig af en mangfoldighed af iværksættere og initiativer. De tydeligste spor i vækstområder sættes af en markant lokal egenindsats. Nordborg på Als, Bjerringbro, Bredebro og Ringkøbing kan nævnes i den forbindelse. Men i Det Radikale Venstre erkender vi, at støttemuligheder kan være en nødvendig kickstart.

Den store udfordring her og nu ligger i at sikre, at alle tager del i den økonomiske fremgang. Derfor er der naturligt nok interesse for områder som Langeland, Bornholm og Lolland.

Inden for det offentlige er der de sidste 20 år sket en omfattende decentralisering, sådan at kommuner og amter har fået flere opgaver at varetage. Det er særlig tydeligt på det sociale område og med initiativerne til at få skabt det rummelige arbejdsmarked. Decentraliseringen er resultatet af en mangeårig bred politisk enighed. Udligningsordninger og bloktilskud er med til at sikre, at alle kommuner eller amter er